Ч. 70. Четвер 1 (14 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Скликане Ради державної. — Стріча в Абациї а справа балканьска. — Розрухи в Хорватиї. — Росийско-японьска війна).

Рада державна скликана на день 19 с. м. на 11-ту годину рано. На порядку дневнім сего засїданя стоять слїдуючі справи: перше читане правительственного предложеня в справі проєкту закона фінансового і буджет на 1904 р. а разом з тим перше читанє цїсарского розпорядженя з 24 червня 1903 р. в справі дальшого побору податків і оплат та покритя видатків державних в часї від 1 липня до 31 грудня 1903 р., як також цїсарского розпорядженя з 29 грудня 1903 р. в справі дальшого побору податків і оплат та покритя видатків державних в часї від 1 сїчня до 30 червня 1904 р. — Здає ся, що зараз з першим засїданем палати послів розпічнуть ся переговори в справі угоди Чехів з Нїмцями. Чи они доведуть до чого, годі знати; можна скорше здогадувати ся, що остане ся все по давному, бо хоч Чехи може й мали би вже охоту якось помирити ся, то знов з нїмецкої сторони, іменно же зі сторони т. зв. поступовцїв проявляє ся тепер більший опір.

Найважнїйшою політичною подією з послїдних днів була стріча мінїстрів в Абациї. Звичайно дуже добре поінформований віденьский кореспондент берлиньского „Tageblatt-у“ так доносить до сеї часописи: Тут не мають нїякої причини обнижати значіня сеї стрічи, а кажуть лиш, що тоту стрічу не спонукала нїяка актуальна справа. Австрийскі ґазети будуть ще більше в сїм дусї поясняювати сю стрічу. При сїм розходить ся очевидно лиш о то, щоби ослабити недовірє Туреччини. Верховодячі турецкі круги бувають дуже вразливі на деякі події і готові уважати стрічу в Абациї за ознаку якоїсь нової австро-угорско-італїяньскої акциї на балканьскім півострові. В дїйстности не може бути о тім і бесїди. В Австро-Угорщинї постановили собі рішучо держати ся в пекучій македоньскій справі строго умови з Росиєю, котрої цїлию єсть удержати status quo. На сю умову згодили ся всї другі держави отже і Італія.

Спільною проґрамою всїх держав єсть дїло реформи, котре, як видко, увійшло щасливо в рух. Аж в такім случаю, як би то дїло не удало ся, можна би подумати о якійсь иншій дальше ідучій акциї. Нинї мають ту надію, що того не буде потреба; сподївають ся, що заколот на Балканї можна буде дотеперішними средствами здушити. На всякий случай не прийшло ще до того, щоби треба о чімсь иншім подумати. То знають також і в Італії, отже нарада над якимись дальше ідучими плянами була би в сїй хвили зовсїм без цїли. Мимо того нїякий поважний політик не буде відмавляти стрічи в Абациї великого значіня. Она була дуже важна, може навіть конче потрібна для порозуміня Австро-Угорщини з Італїєю. В послїдних часах прийшло було як в Італїї так і в Австро-Угорщинї, не так може в кругах правительственних, як більше в кругах народних і в прасї до дїйстного непорозуміня, котре могло було стати на перешкодї згідному поступованю обох держав.

Так в Італїї не втихли вісти, що Австро-Угорщина лагодить ся до окупациї на Балканї а в слїд за тим домагали ся в Італїї окупациї альбаньского побережа. Італїяньске правительство, хоч і не домагало ся того самого, але мусїло числити ся з тим жаданем народу і зажадало реформи турецкої жандармериї в санджаку та домагало ся, щоби се дїло повірено італїяньским официрам. Остаточно той санджак вилучено з реформ а за то відступлено реформу жандармериї італїяньским официрам в монастирскім санджаку. В той спосіб прийшло знов до порозуміня, але річ ясна, що мимо того треба було в справі альбаньскій порозуміти ся устно в Абациї. Ґр. Голуховский міг там певно увірити італїяньского мінїстра справ заграничних, що Австро-Угорщина не думає

43)

Слїди їздця.

(Повість з анґлїйского).

(Дальше).

XIX.

На новій дорозї.

Лїся Гардман, поминувши короткий, горячковий сон, провела свою першу ніч при улици Мільтона майже безсонно. Перед єї очима повтаряли ся заєдно події минулого дня. Безнастанно займало єї одно і то саме, кожде слово, кождий погляд обох немилосердних дївчат приходив їй на гадку; відтак єї уява розбудила ся і почала живо малювати перед нею всьо то, що стало ся по єї від'їздї з Тенґлї Манор. Після тої уяви тїтка Дора бачила в нїй невдячну дитину — а Норбертови мусїв єї поступок незвичайно не подобати ся. Нїхто не сказав певне о нїй нї одного доброго слова. Всї закидали їй невдячність і хитрість.

Коли ті душевні муки були вже досить великі, аби відо нати сон від єї повік, то тїлесні невигоди, які мусїла зносити, доскулювали їй до краю. Мала, душна комнатка, простий, твердий сїнник були для неї, навиклої до обширної, повної воздуха спальнї і мягкої постели правдивою мукою. Єї спальня в Тенґлї Манор цїлком не належала до найлїпших в тім домі; єї обстава складала ся головно з старомодних предметів; але була велика і сьвіжа, а вікна виходили на хороший парк. Запах рож і цвитучого ясмину, що сягав аж до вікон, наповнювали єї, а крім того красили єї численні подарунки тїтки Дори. Якже инакше виглядало в тїснім мешканю при улици Мільтона з своїми поганими папировими тапетами, пестрою постелию і ушкодженою печию. Джесся, що не бачила нїчого лїпшого, була горда на свою комнату і завела свою сестру до неї з чувством правдивого вдоволеня.

— То моя машина „Вількокс“ — сказала, вказуючи на машину до шитя. — Красна, правда? Я купила єї за мої ощадности і она принесла менї вже вдвоє тілько. Як тобі подобають ся вази на печи? Їх дав менї Джім; то суджений Мариї.

Прийшов тепер перший ранок в Лїсинім новім мешканю. Єї представлено всїм своякам — стрийкови Гардманови, званому також батьком, хоч та назва означувала лише єго найповажнїйше становище в родинї, бо він нїколи не мав дїтий; дальше братови Вілїямови, котрий сказав їй, що она дуже хороша і він найде для неї доброго жениха зпоміж своїх товаришів в фабрицї. Вкінци Мариї і єї судженому, котрий заглянув рано до Гардманів, аби спитати, чи суджена не схоче й нинї пійти до театру.

Всї они видались Лїсї дуже вічливими, але й незвичайно простими. Корректор був між ними всїми найбільше образований і найінтелїґентнїйший; але як богато самоуків був страшно зарозумілий. Сьмияв ся голосно із злої вимови судженої, а тїтку очивидячки дуже легковажив.

При снїданю було велике замішанє — кожде з родини приладжувало снїданє з окрема для себе. Панї Гардман упекла собі колачики, а Джесся при тім самім огни смажила селедця з солониною. Вілїям і стрий розпочали снїданє від каши, а скінчили на зимній баранячій печени з бараболею. Панї дому пила чай, а дївчата варили для себе какао.

Сопух з бритванки із припаленої солонини і селедця наповнив цїлу комнату. На столї не було обруса. Тарелї, тацки і полумиски були нерівні і по найбільшій части побиті. Всї чогось спішили ся і говорили голосно в часї їдженя.

Лїся пригадала собі на своє вчерашне снїданє — на хорошу комнату, богату заставу, біле накритє, цьвіти, вази з порцеляни, срібло, смачні страви і овочі, на всьо, що може манити привиклого до достатку чоловіка. Она перше гадала, що на такі річи не звертала би нїколи уваги, а однако тепер відчувала дуже прикро брак того всього, мимо смутку над розлукою з своєю добродійкою і приятелькою.

День був ясний і сонїшний. По снїданю, коли більша часть родини розійшла ся, Джесся спішно ладила ся вийти на умовлений прохід по улицях Блекфорду. Однако Лїся попросила єї, аби нинї ще не брала єї з собою. Она — як оправдувала ся — трохи нездорова і має ще написати один пильний лист — дві важні причини, задля яких мусить лишити ся дома.

окупувати Альбанії, але що й не могла би допустити в сих сторонах до ніякої зміни у відносинах турецкого посіданя. Мабуть подібну заяву зложив також і Тіттоні. А коли був очевидно такий, що потверджено і укріплено на ново заключений перед трома роками договір межи Австро Угорщиною а Італією, після котрого обі держави запоручують собі удержати *status quo* в Альбанії.

Крім повисшої справи обговорювано в Абациї також і важні справи економічної натури а міністер Тіттоні мав сказати, що єсть вельми вдоволений зі своєї стрічи з ґр. Ґолуховским, бо настало порозумінє у всїх справах, які поружено підчас конференциї.

В Самоборі в Хорватиї прийшло минувшого понеділка до грізних демонстраций. На вічу, яке там відбувало ся, висказав ся посол Кіпах неприхильно о помершім хорватскім патріоті Старчевичу. Сьвященик о. Мілетин завізвав зібраних, щоби запротестували против того. Тоді селяни кинулись на Кіпаха і побили єго. Відтак напали на громадску касу і побили касиєра; звідтам пішли до уряду повітового, вибили там шиби, спалили акти і наконець підпалили сам уряд. Звідтам вернули до уряду громадского, де також понищили акти і зрабували 800 корон громадских гроший і 6000 корон власність начальника громади. Аж вечером компанія піхоти зробила спокій.

З поля российско-япаньскої війни не було до вчера майже зовсім ніяких вістий. Здаєсь, що великі зливи і повени в Манджуриї спинили весь рух військовий. З Нючванґу доносять іменно під датою 8 с. м.: В цілій полудневій Манджуриї вода позаливала зелїзниці. Дороги возові в наслідок дощів так розмокли, що годі по них їхати. Телеґрафи польні як і взагалі вся комунікация перервана.

Бюро Райтера доносить із Сеуля: Японьский посол Гаяші повідомив корейский уряд заграничний, що Росияни уступили ся за ріку Ялю і що обсаджене границї Японцями єсть довершеним фактом. Він просить длятого, щоби корейске правительство припоручило своїм урядникам, щоби они помагали наймати робітників до будови зелїзниці із Сеуля до Фузана і прискорити єї будову.

Новинки.

Львів дня 13-го цьвітня 1904.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував ґеометрів II кл.: Володисл. Кржановского, Аґ. Левицкого, Жигм. Малькарка, Фр. Маєра, Едв. Пінтнера і Володисл. Клодницкого ґеометрами I-ої кляси.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий граф Бадені** повернув вчера рано з Італії до Львова.

— **Намірене самоубийство в суді.** В суботу ставав перед карним трибуналом у Відни купець Альойсий Денк, обжалований о обманьство і по переведеній розправі засуджено єго на три тиждні арешту. По оголошеню засуду виймив Денк з кишені острий ніж та в присутности судиї і возьних пхнув себе три рази в груди так сильно, що в безнадійнім станї перевезено єго до шпиталю.

— **Самоубийство дитини.** В Школьсбурзї на Мораві — як доносять з Відня — повісив ся онгди ученик третої кляси школи народної, Йосиф Якиш. Причиною самоубийства був страх перед карою за неприличне поведенє в школї.

— **Мамка утїкла з дитиною.** Ізидор Ляффер, купець, мешкаючий при улиці Алембеків ч. 12 у Львові доніс вчера поліциї, що мамка єго Яремчин утїкла в понеділок із служби і забрала з собою 7-місячного сина Ляффера.

— **Університетске заострене.** П. Міністер просьвіти др. Гартель видав розпорядженє, що державним урядникам вільно учащати на університет лише за дозволом їх зверхної власти і що їх студиї, як і іспити лише тодї будуть мати правне значінє, коли дотичний кандидат дійстно ходив на виклади.

— **Еміґрацийна осторога.** Бюро еміґрацийне в Льондоні остерігає европейских еміґрантів перед напливом до англійских кольоній, особлико до полудневої Африки. Там робітники терплять тепер дуже велику нужду, роботу найти тяжко, а видатки на удержанє великі. То само діє ся в Канаді, Австралії та инших англійских кольоніях. Навіть тим, що вже вибирають ся в дорогу, секретар бюра радить відложити подорож до ліпших часів.

— **Для охорони зьвірят та ростин.** Краєва Рада шкільна видала обіжник, в котрім поручає учительству народних і виділових шкіл, а також учителям семинарий, щоби користаючи з кождої нагоди в школї, а навіть поза школою, при помочи відповідних поучень впоювали в шкільну молодїж пересьвідчене, що зьвірята і пожиточні ростини треба охороняти та плекати.

— **З недостачі средств до житя.** Підчас веселої розмови в домі техніків у Львові встав від стола студент прав Едмунд Сухиньский, родом з Конґресівки і заки товариші спостерегли ся, стрілив собі з револьвера в правий висок. Тяжко раненого відставило поготівлє ратункової стациї до головного шпиталю, де Сухиньский не відзискавши на хвилю сьвідомости, номер на другий день. Причиною самоубийства була недостача средств до житя і сильне зденервованє.

— **Репертуар руского театру** на закінчене гостинних виступів в Самборі: Четвер д. 14 с. м. перший раз: „Сорочиньский ярмарок" оперета в 3 д. за Гоголем музика Гротенка; субота 16 с. м. „Cavalleria rusticana" опера Масканього; неділя 17 с. м. „Нещасне кохання", драма зі співами в 5 д. Манька; второк 19 с. м перший раз: „Розбитий збанок" комедия Г. Кляйста в перерібці дра Франка; четвер 21 с. м. перший раз: „Хазяїн", комедия в 4 д. Карпенка Карого; субота, 23 с. м. „Циганьский Барон", оперета в 3 д. Штравса; неділя 24 с. м. другий раз: „Катерина" велика опера в 3 д. Аркаса; второк, 26 с. м. перший раз: „Дзвін до церкви людий скликає, а сам у неї не буває", конкурсова комедия в 5 д. Яновскої; четвер 28 с. м. „Ямарі" оперета в 3 д. Целера; субота 30 с. м. перший раз — новинка сезону: „Діти Ванюшина" драма в 5 д. Найденова; неділя 1 мая послїднє предєтавленє „Пташник з Тиролю" оперета в 3 д. Целера.

— **Відозва до членів товариства „Просьвіта".** Головний виділ товариства „Просьвіта" у Львові повідомляє всїх своїх членів, що на день 23 н. ст. мая 1904 р. скликує Загальні збори членів по мисли §. 23 статуту товариства. Того-ж дня о годинї 8 рано відправить ся богослуженє за упокій помершая членів товариства в Успеньскій церкві, на котре просить ся членів до як найчисленнїйшої участи. О годинї 10 рано розпічнуть ся наради загаль-

---

— Роби, що хочеш, моя дитино — сказала тітка. Нашій Джессі найменша нагода до лінивства добра. Коли маєш писати лист, то іди до сьвітлиці і пиши собі спокійно. А ти, Джессию, сядь радше до машини і уший на суботу сукні для дітий, так як обіцяла тій пани. Я не знаю, як би могла поглянути їй в лице, коли не додержиш слова.

— Алеж тїтко, скажу їй просто, що мусїла шити жалобну одежу на похорон.

Лїсю заведено до сьвітлиці, положеної від сторони улиці і о много чистїйшої як кухня. Позаяк она виховала ся в домі, де щоденне житє проваджено в найкрасших і найбільших комнатах, то дуже дивувала ся, длячого родина стрия дусила ся в горячій і невигідній кухни, замість уживати обширнїйшої і красшої сьвітлиці. Погадала собі, що сьвітлиця мусить бути нездорова, або що з якоїсь иншої причини єї не люблять.

Обстава сьвітлиці була хоч не богата але чиста і всьо в нїй робило миле враженє.

Лїся сїла коло стола на середині комнати і почала переглядати один з альбомів, які лежали на нїм.

Ах, як ті всї приятелї і знакомі єї сестер виглядали! Які они були прості, а одїж як погано на них лежала! Як они не знали, що робити з руками! Одні з них були усьміхнені, другі налякані. Замкнула альбом і отворила одну з лежачих побіч книжок. То було дешеве виданє поезий Вальтера Скота, а на окладинцї була напись: „Своїй Марії в доказ щирої любови і в надії, що ті стрічки причинять ся до єї образованя — Джім".

Але що їй прийде з того непотрібного переглядання; скорше чи пізнїйше она чей мусить тїтцї Дорі пояснити свій поступок. Не хотїла запізнити пополудневої почти, але чула, що того листу не напише так легко, як гадала. Не хотїла би обжаловувати дівчат — а в такім случаю, що мала подати на своє оправданє?

Джессия принесла їй папір, підкладку, пера і зелений каламар глядів в єї лице. Але скоро лиш умочила перо в чорнилї, зупинила ся. Не найшла відповідного слова на те, що хотїла сказати, відложила перо, зітхнувши і сидїла задумана.

— Що они там роблять? — питала себе, підпираючи голову рукою. — Що може в тій хвили робити Норберт? Імовірно сидить в своїй комнаті і читає або пише. Чи відчуває єї брак? Она в послідних часах заходила часто до него. Він учив єї латини, аби она могла розуміти слова наведені в книжках, які читала, а також аби могла з ним говорити про оди Горация, які він дуже високо цїнив. Новочасної поезиї не любив, казав, що она надто натягнена, але Гораций все єго вдоволяв. Належав до тих людий, для котрих досить трохи поезиї в простих невибагливих словах.

Лїся полинула думкою в часи своїх найщасливійших лїт. Перед єї очима появили ся всї ті особи, з котрими она жила. Згадала і на свого коня і уявляла собі, як Норберт оглядає рано стайнї.

— Що зробить він з моїм „Юзелем"? — питала себе. — Певне буде ним їздити. Що така люба зьвірина могла бути посередною причиною мого від'їзду з Тенґлї Манор! Лише тому, що Норберт дарував менї того коня, розгнївали ся так дуже на мене дївчата.

Коли так задумана сидїла, дали ся чути на сходах кроки. До неї донесло ся кілька голосів. Один з них видав ся їй такий знакомий — то був голос з Тенґлї!

Двері отворили ся, она зірвала ся з крісла. За хвилю плакала вже на грудях тїтки Дори.

— Дитино, я приїхала, аби тебе забрати до дому.

— Ні, дорога тїточко, я не така слабодушна — відповіла Лїся, борючи ся з сльозами. — Я не удавала, не від'їздила тому, аби вертати, коли по мене пришлють. Ні, люба тїточко, я виїхала по повній розвазї. Але я так вам вдячна, що ви приїхали. Тепер устно буду вам могла дещо сказати, чого годї було би менї написати.

— Не хочу нїчого чути. Бери капелюх, попращай ся з свояками і ходи зі мною. На долинї стоїть фіякер і ми можемо ще наспіти до поїзду, що відходить о першій годині до Гайклерку.

— Дорога тїтко, то неможливе. Вже нїколи не верну до Тенґлї.

— Сьмішно! Тому, що мої братаниці були горді, то ти, Лїсю, мусиш бути уперта.

— Ні тїточко, не та була причина. Їх гордість нїчого мене не обходила. Такі річи нїколи мене дуже не діймали. Атже ваша любов осолоджувала менї житє. Але я не лишилась би і у королевої, хоч би то мало бути супротив неї зрадою державною — коли би хтось в єї домі уважав мене хитрою і підлою.

— А хтож тебе уважав такою, або хочби дав тобі то відчути?

— Клементина і Горация.

— Говорім отверто, Лїсю. Мусиш менї сказати щиру правду. Я маю право жадати того.

них зборів (льокаль означить ся пізнійше) з отсим порядком дневним: 1) Отворенє загальних зборів головою товариства. 2) Звіт головного виділу з діяльности товариства за час від 1 січня 1902 до 31 грудня 1903. 3) Звіт контрольної комісиї з внеском на уділенє уступаючому виділови абсолюториї з веденя рахунків. 4) Вибір тринайцяти членів і шістьох заступників головного виділу. 5) Вибір голови товариства. 6) Вибір трьох членів контрольної комісиї. 7) Внески членів.

Вечером тогож дня відбуде ся в сали „Ґвязди“, при ул. Францішканьскій деклямаційно-музикальний вечер получений з аматорскою виставою штуки „Сельські аристократи“, яку відограють члени читальні „Просьвіти“ з Бурштина.

Головний виділ товариства „Просьвіта“ взиває проте всі виділи філіяльні, аби до сего часу повідбували свої річні збори і на основі переведених люстраций читалень „Просьвіти“ і институций, сполучених з читальнями, здали головному Виділови докладне справозданє про просьвітно-економічний стан філіяльних округів, про стан і діяльність читалень, кас щаднично-позичкових, крамниць і шпихлірів та про чинники, які співділають на розвій або застій читалень „Просьвіти“. Дальше головний виділ просить всіх членів товариства „Просьвіти“, так інтеліґенцию духовну і сьвітску як і селян та міщан до як найчисленнійшої участи в загальних зборах.

Штука, наука і література.

— Послідне (7) число „Учителя“, органу руского Товариства педаґоґічного, помістило портрет Єго ц. і к. Високости Найдост. Архікн. Фердинанда Кароля, братанця Є. Вел. Цісаря а наймолодшого брата Наслідника престола, котрий постійно перебуває в Празі і зволив ласкаво обняти протекторат над руским Товариством педаґоґічним. Про сей факт повідомив начальник Єго Двору, полковник барон Бодман, виділ Товариства слідуючим письмом: „Nr. 78. Prag, Hradschin am 16 März 1904. An das Präsidium des ruthenisch-pedagogischen Vereines Lemberg. Mit Bezug auf das anher gestellte Ansuchen — Lemberg im Juli 1903 — habe ich die Ehre im Höchsten Auftrage die Mitteilung zu machen, dass Seine k. u. k. Hoheit der durchlauchtigste Herr Erzherzog Ferdinand Carl gnädigst geruht haben, das Protektorat über den ruthenisch-pedagogischen Verein in Lemberg zu übernehmen. Der Kammervorsteher Freiherr von Bodman, Oberst“. — Се число містить в собі дальше ось які фахові статі: Зі шкільної статистики. — Про поступи фізики в послідних часах (Дальше — дуже цінна розвідка д-ра Вол. Левицкого). — Звіт з анкети в справі науки язика німецкого в ґімназиях і школах реальних (Конець). — Звіт з діяльности Виділу філії Товариства педаґоґ. в Тернополи. — Новинки. — В сій послідній рубриці подана математична формулка у відповіди на питанє: Як мірити працю учителя? На наш погляд поданий там спосіб міреня праці учителя єсть хибний, бо не взяті в нім в рахубу ще два важні чинники, котрі збільшають або зменшають працю учителя а то: 1) понятливість учеників і 2) здібність учителя. При рівнім числі учеників і годин науки праця учителя буде більша в міру того, як менша понятливість учеників та здібність самого учителя і на відворот. А що понятливість і здібність годі означити числом, то й годі математично обчислити працю учителя. Не все дасть ся уложити в математичну формулку.

Господарство, промисл і торговля

— **Ціна збіжа** у Львові дня 12 цьвітня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·25 до 8·50; жито 6·50 до 6·75; овес 5·70 до 6·—; ячмінь пашний 5·40 до 5·50; ячмінь броварний 5·75 до 6·50; ріпак 9·15 до 9·40; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·75 до 11·—; вика 5·75 до 6·—; бобик 5·50 до 6·25; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 6·25 до 6·50; хміль за 56 кільо 150·— до 165·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 60·— до 80·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 22·— до 28·—.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Дня 16. цьвітня с. р. отвирає ся стацию „Львів-Підзамче-Різниця“ для обмеженого руху товарового. — Стация та уряджена в міскій різници і єсть получена шляхом довозовим зі стацією зелїзниць державних „Львів-Підзамче“. — Рівночасно, в наслідок зарядження ц. к. Намістництва у Львові, замикає ся стациї Львів і Львів-Підзамче для висилки худоби і мяса.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 13 цьвітня. Спільні конференциї міністрів над уложенем спільного буджету на 1905 р. розпічнуть ся в Будапешті під проводом ґр. Ґолуховского дня 15 с. м.

Мальта 13 цьвітня. Цісар Вільгельм відплив вчера до Сиракузи.

Барцельона 13 цьвітня. Аґенция Фабра доносить, що на президента іспаньского кабінету Мавра напав якийсь чоловік з великим і добре виостреним кухонним ножем та хотів его забити. Ніж зсунув ся по золотій вишивці на мундурі і зранив міністра лиш легко коло шестого ребра. Поліция розвідала, що напастник єсть анархістом і зве ся Йоахим Михайло Арталь. Підчас арештованя вирвав ся він і хотів забити ся, вдаривши з цілої сили головою об мур, але лиш ранив ся.

Петербург 13 цьвітня. Росийска аґентия телеґрафічна доносить, що під Порт-Артуром затонув панцирний корабель „Петропавлоск“ і згинула вся залога; виратовало ся лиш чотирох офіцирів між ними і Вел. кн. Кирил.

Білград 13 цьвітня. Викрито тут великий заговір офіцирів, котрі домагають ся усуненя всіх тих офіцирів, що в який небудь спосіб брали участь в торічнім замаху на короля Александра.

Мадрид 13 цьвітня. Президент міністрів Мавра телеґрафував сам з Барцельони о замаху. Внаслідок упливу крови Мавра так ослаблений, що мусів положити ся. Анархіст Арталь має ледви 19 літ.

Петербург 13 цьвітня. Росийска аґентия телеґрафічна доносить з Порт Артура: Великодної ночи сподівали ся тут атаку зі сторони Японців, внаслідок чого заведено енерґічні средства осторожности. Адмірал Макаров, котрий в ночи особисто доглядає виконаня всяких заряджень перебув ту ніч на лодці. Великодна неділя минула спокійно. Войско обходило сьвята на постерунках. Якраз вернула наша ескадра, котра виплила була, щоби розслїдити, чи нема де близько ворога.

Благовіщеньск 13 цьвітня. Росийска аґентия телеґрафічна доносить, що внаслідок страшної заметелі снїгової лінїя телеґрафічна межи Благовіщеньском а Хабаровском перервана. Направа розпочата.

Льондон 13 цьвітня. В кругах войскових викликує здивованє, що Росияни не боронять переходу через ріку Ялю. Ріка єсть під Йонґанпо лиш 2400 метрів широка і полудневий еї беріг лежить під огнем російскої артилєриї в Антунґ. Було би се доказом, що Росияни в тій позициї не мають пушок великого калїбру.

Льондон 13 цьвітня. В російских кругах в Петербурзї запанувало переконанє, що Японці укріпивши ся в Кореї, зречуть ся всяких дальших атаків на Манджурию, переходячи в дефензиву.

Чіфу 13 цьвітня. Вчера виділи коло Чіфу в західнім напрямі японьский воєнний корабель „Асаґі“. Здогадують ся, що недалеко того корабля знаходить ся японьска ескадра. Прибувший тут з Нючвану пароход „Льокзон“ привіз вість, що его залога чула в стороні як Порт-Артур через дві години стрілянє з пушок.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Лїся не могла їй того відмовити і оповіла їй розмову, яка прогнала еї з дому в Тенґлї Манор.

— Як бачите, тіточко, не позваляє менї вернути почутє мого власного достоїньства.

— Того я не бачу, дитино. Що тобі то шкодить, що ті дівчата в своїй зависти попали на гадку, що ти заставляєш сїти на їх брата? Ти в почутю своєї чесноти і щирости повинна їх висьміяти.

— Так, я могла би так зробити. Але они все таки не мовчали би. На ту саму думку привели би они й иншу особу. І вкінци може бути, що й сам Норберт увірив би в то — сказала Лїся і на саму думку о тім почервоніла як бурак.

— Норберт надто розумний, аби міг щось такого гадати.

— І я так думаю; але я не буду мешкати в его домі, доки він нежонатий. Не дам ніякої причини, аби про мене зле думано. Пізнійше, коли він оженить ся і буде мати родину, може запросить мене до Тенґлї, аби я займила ся домашним господарством і его дітьми.

— А щож ти гадаєш робити, заки то всьо стане ся?

— Я маю вже готовий плян, тіточко, треба его лиш перевести. Не скажу, аби я мала зробити щось великого, але коли чую ся молодою і не маю ніяких обовязків, як хиба лиш вас любити і бути вам вдячною, то я повинна би щось робити для моїх ближних. Ви знаєте, що я була часто доглядачкою у наших бідних недужих і що на тім розумію ся.

— Очивидно. Ти одна з найліпших доглядачок, які я знаю. Але що то має спільного з твоїм будучим житєм?

— Дуже богато. Тут в Блекфорді єсть товариство, що має на цїли домашну опіку над недужими; я приступлю до того товариства, коли там найде ся для мене робота. Я читала о тім в часописях і знаю вже досить добре, чого там вимагають. Доглядачками суть пані з добрих домів. Мешкають в захоронці товариства і дістають удержанє. Коли мене там приймуть, буду цїлком независима.

— І на смерть запрацюєш ся.

— Инші не умирали від того. А суть між ними такі, що займають ся тим від сімох або вісьмох літ.

— О тім не хочу й чути. Я не допущу, аби ти жертвувала свою молодість чужій нужді.

— Ах, тїточко, чомуж ви учили мене помагати бідним і нещастним, коли ви не мали наміру, аби я була для них помічною?

— Я не хотїла, аби ти виросла так як мої братаниці — на легкодушну і безсердечну дівчину. Я все бажала, аби ти зазнала в житю радости, а доси ти не мала до того нагоди. Тепер же, коли я для мого щастя найбільше тебе потребую, ти мене покидаєш і хочеш вступати до якогось добродійного товариства. Коли ти не хочеш вертати до Тенґлї Манор, то я осяду денебудь инде. Найму мешканє в Авонморе; там будемо мешкати разом.

— Я мала би бути причиною, аби ви покинули дім, в котрім уродили ся! Ніколи!

(Дальше буде).

ОГОЛОШЕНЯ.

Тягнене невідклично **23 цьвітня 1904.**

Головна виграна 40.000 Кор.

ЛЬОСИ на огрійниці для бідних **по 1 корoнї** поручають: Кіц і Штоф, М. Кьларфельд, Самуелї і Ляндав, Шіц і Хаес, Август Шеленберґ і Син, Сокаль і Лїлїен, Як. Штро, кантори виміни у Львові.

Виграні в ефектах будуть платні лише ефектами.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Аптика в Королївцї
В. АЛЄРГАНДА
поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найдїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, ґрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дїтий 30 с. **Гордїєнко**: Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олїмпія 40 с **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Днїпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземов Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна. I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 дїях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леонїда Глїбова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).